

# ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2021

Vyhlásené: 29. 10. 2021

Časová verzia predpisu účinná od: 29. 10. 2021

Obsah dokumentu je právne záväzný.

394

**NÁLEZ**

**Ústavného súdu Slovenskej republiky**

PL. ÚS 25/2020-131

**V mene Slovenskej republiky**

Ústavný súd Slovenskej republiky v pléne zloženom z predsedu Ivana Fiačana a zo sudcov Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa), Ladislava Duditsša, Libora Duľu, Rastislava Kaššáka, Jany Laššákovcej, Miloša Maďara, Petra Molnára, Petra Straku, Ľuboša Szigetiho, Roberta Šorla a Martina Vernarského o návrhu skupiny 37 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, zastúpenej advokátskou kanceláriou KALLAN Legal, s. r. o., Súmravná 25, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Robert Kaliňák, na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade zákona č. 241/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 31 a čl. 149 až 151 Ústavy Slovenskej republiky a o návrhu generálneho prokurátora Slovenskej republiky na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky o súlade zákona č. 241/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 31, čl. 36 a čl. 149 až 151 Ústavy Slovenskej republiky takto

**r o z h o d o l :**

Návrhom **nevyhovuje**.

**Odôvodnenie:**

**I.**

**Návrhy na začatie konania o súlade právnych predpisov**

1. Skupina 37 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „skupina poslancov“) návrhom doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 23. septembra 2020 a generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) návrhom doručeným 6. októbra 2020 sa podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) domáhali vyslovenia nesúlady zákona č. 241/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej aj „napadnutá právna úprava“ alebo aj „zákon č. 241/2020 Z. z.“), s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 30 ods. 4, čl. 31, čl. 149 až 151 ústavy; generálny prokurátor navyše namietal aj nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 12 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 36 ústavy.

2. Uznesením č. k. PL. ÚS 23/2020-78 zo 14. októbra 2020 ústavný súd oba návrhy spojil na spoločné konanie a uznesením č. k. PL. ÚS 25/2020-49 z 21. októbra 2020 návrh skupiny poslancov v časti namietajúcej nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 31, čl. 149 až 151 ústavy a návrh generálneho prokurátora v časti namietajúcej nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 31, čl. 36 a čl. 149 až 151 ústavy prijal na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti (vo vzťahu k čl. 30 ods. 4 ústavy – k tomu bližšie uznesenie č. k. PL. ÚS 25/2020-49 z 21. októbra 2020 body 42 až 45) návrhy odmietol ako zjavne neopodstatnené. Zároveň tým istým uznesením nevyhovел obom návrhom na pozastavenie účinnosti napadnutej právnej úpravy.
3. Skupina poslancov a generálny prokurátor vo svojich návrhoch napádajú nesúlad ustanovení zákona č. 241/2020 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý bol schválený Národnou radou Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“) v legislatívnom konaní o návrhu skupiny poslancov národnej rady. Ich námietky možno rozdeliť do nasledujúcich oblastí:

#### **I.1. Nedostatky legislatívneho procesu:**

4. Skupina poslancov namieta nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 31 ústavy z dôvodu, že národná rada v rámci legislatívneho procesu predchádzajúcemu schváleniu napadnutej právnej úpravy porušila viaceré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rokovacom poriadku národnej rady“), čím malo dôjsť k zmareniu možnosti vyjadriť sa k návrhu napadnutej právnej úpravy zo strany odbornej verejnosti vrátane prokuratúry. Skupina poslancov namieta tiež nedodržanie lehôt v rámci legislatívneho postupu na prerokovanie a hlasovanie o návrhu napadnutej právnej úpravy. Je toho názoru, že porušením legislatívnych pravidiel národná rada obmedzila parlamentnú rozpravu a prístup odbornej verejnosti vrátane štátnych orgánov, ktorých sa legislatívna zmena zavedená napadnutou právnou úpravou dotýka. Podľa skupiny poslancov národná rada v procese schvaľovania napadnutej právnej úpravy nepostupovala v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona upravujúcimi legislatívny postup, čím sa dopustila porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 31 ústavy z dôvodu nerešpektovania zákazu svojvôle v zákonodarnom procese, rozporu jej konania s ústavnými zásadami demokratického a právneho štátu a neumožnenia riadnej odbornej diskusie a parlamentnej rozpravy ako predpokladu slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti.
5. Generálny prokurátor namieta nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 31 ústavy z dôvodu závažných procedurálnych nedostatkov zákonodarného procesu, ktorých priamym dôsledkom bolo vylúčenie verejnosti vrátane odbornej verejnosti pri príprave a prijatí napadnutej právnej úpravy a obmedzenie parlamentnej pluralitnej diskusie. Vady legislatívneho procesu vidí v nerešpektovaní zákonných lehôt v rámci legislatívneho postupu na prerokovanie a hlasovanie o návrhu napadnutej právnej úpravy a v tom, že o návrhu napadnutej právnej úpravy nebola vedená žiadna verejná, odborná či parlamentná plnohodnotná diskusia. Podľa generálneho prokurátora nedostatky legislatívneho procesu prijatia napadnutej právnej úpravy môžu vo svojom súhrne viesť k vzniku natoľko závažnej vady, ktorá nemusí obstať pri hodnotení ústavnej konformnosti legislatívneho procesu.
6. Na základe uvedeného navrhovateľa navrhli, aby ústavný súd rozhodol, že napadnutá právna úprava nie je v súlade s uvedenými príslušnými referenčnými normami.

#### **I.2. Vecné (obsahové) nedostatky napadnutej právnej úpravy:**

7. V tejto časti návrhu skupina poslancov napáda nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1 a čl. 149 – 151 ústavy. Nesúlad napadnutej právnej úpravy s uvedenými referenčnými normami vzhliada z dôvodu, že generálnym prokurátorom by mal byť iba prokurátor a špeciálnym prokurátorom iba osoba, ktorá spĺňa rovnaké alebo prísnejšie podmienky, aké zákon spája s vymenovaním do funkcie prokurátora, ďalej z dôvodu nejasnosti a nepresnosti napadnutej právnej úpravy a jej rozpornosti s právnym poriadkom, stanovenia nižších kritérií na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora, špeciálneho prokurátora a prokurátora špeciálnej prokuratúry, ako zákon predpokladá u funkčne nižšie postavených prokurátorov, a z dôvodu narušenia princípov materiálneho právneho štátu, ku ktorému malo dôjsť

obsahovým vymedzením bezúhonnosti ako predpokladu na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora a špeciálneho prokurátora a nestanovením predpokladov na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora a špeciálneho prokurátora spočívajúcich v spôsobilosti na právne úkony v plnom rozsahu a zdravotnej spôsobilosti, ktoré sú predpokladmi na vymenovanie do funkcie prokurátora a ktorých absencia je dôvodom na odvolanie generálneho prokurátora a špeciálneho prokurátora z funkcie.

8. Generálny prokurátor v tejto časti návrhu namieta nesúladsť spôsobu výberu a vymenovania generálneho prokurátora a výberu a voľby špeciálneho prokurátora podľa napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a čl. 149 až 151 ústavy vzhľadom na postavenie prokuratúry v systéme delby moci, z ktorého vyplýva požiadavka nestrannosti a nezávislosti prokuratúry a generálneho prokurátora a zásada inkompatibility výkonu funkcie prokurátora s funkciou v inom orgáne verejnej moci. Podľa generálneho prokurátora národná rada pri kreovaní funkcie generálneho prokurátora a špeciálneho prokurátora nebrala zreteľ na rozsah ich právomocí, hierarchický model prokuratúry a koncepčné ústavné zakotvenie prokuratúry ako orgánu „*sui generis*“.
9. Podľa generálneho prokurátora viaceré ustanovenia napadnutej právnej úpravy nezohľadňujú obsahový význam čl. 150 a 151 ústavy a nekorelujú s ostatnými ustanoveniami zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 153/2001 Z. z.“) a zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateliach prokuratúry v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 154/2001 Z. z.“), napríklad použitými pojmami, keď namiesto pojmu „zvolenie“ napadnutá právna úprava nesprávne používa pojem „vymenovanie“.
10. Podľa generálneho prokurátora „... do funkcie generálneho prokurátora môže byť vymenovaný iba taký občan Slovenskej republiky, ktorý spĺňa rovnaké alebo prísnejšie podmienky ustanovené zákonom na vymenovanie do funkcie prokurátora“. Napadnutá právna úprava však podľa generálneho prokurátora ustanovuje menej náročné podmienky na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora ako na vymenovanie do funkcie prokurátora a umožňuje, aby za generálneho prokurátora bol vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý nie je prokurátorom. Nesúladsť napadnutej právnej úpravy s príslušnými referenčnými normami vzhliada generálny prokurátor aj vzhľadom na jej ustanovenie, podľa ktorého osoba, ktorá v čase vymenovania za generálneho prokurátora nie je prokurátorom, po skončení výkonu funkcie generálneho prokurátora zostáva prokurátorom generálnej prokuratúry. Na základe uvedeného generálny prokurátor zastáva názor, že čl. 1 napadnutej právnej úpravy (zákona č. 241/2020 Z. z.) nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 v spojení s čl. 150 a čl. 151 ústavy.
11. Nesúladsť napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy generálny prokurátor namieta aj z dôvodu jej účelovosti, nepresnosti, zmätočnosti a nedostatočnej zrozumiteľnosti pre adresáta. Podľa generálneho prokurátora napadnutá právna úprava obsahuje vážne rozpory medzi predpokladmi na vymenovanie za generálneho prokurátora a náležitosťami návrhu na voľbu kandidáta na generálneho prokurátora. Tie podľa generálneho prokurátora spočívajú v tom, že zatiaľ čo jedným z predpokladov na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora je vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, návrh na voľbu kandidáta na funkciu generálneho prokurátora musí okrem iného obsahovať originál alebo úradne overenú kópiu listiny preukazujúcej dosiahnuté vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo. Pojem „vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa“ nie je podľa generálneho prokurátora totožný s pojmom „vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo“. Predpoklady na vymenovanie za generálneho prokurátora nie sú podľa generálneho prokurátora v súlade s obsahovými náležitosťami návrhu na voľbu generálneho prokurátora ani pri členstve v politickej strane alebo politickom hnutí. Podľa generálneho prokurátora napadnutá právna úprava nevylučuje, aby bol za generálneho prokurátora zvolený uchádzač, ktorý je členom politickej strany alebo politického hnutia.
12. Za nesúladsť s čl. 2 ods. 2 ústavy považuje generálny prokurátor napadnutú právnu úpravu aj z dôvodu, že zákonodarcia neustanovil prokurátorovi, ktorý sa stane prokurátorom na základe dikcie § 7 ods. 10 zákona č. 241/2020 Z. z., povinnosť zložiť sľub ako základnú podmienku na vznik oprávnenia vykonávať funkciu prokurátora. Sľub, ktorý zložil ako generálny prokurátor, mu totižto zanikol spolu so zánikom funkcie generálneho prokurátora. Podľa generálneho prokurátora napadnutá právna úprava vyvoláva aj ďalšie aplikačné problémy týkajúce sa (ne)možnosti disciplinárnej komisie zbaviť funkcie prokurátora

generálnej prokuratúry (ktorým sa generálny prokurátor podľa napadnutej právnej úpravy stane po skončení výkonu funkcie generálneho prokurátora v prípade, ak v čase vymenovania do funkcie generálneho prokurátora nebol prokurátorom) preložením na prokuratúru nižšieho stupňa alebo pozbavením funkcie prokurátora. Zmätočnosť a nepresnosť napadnutej právnej úpravy je podľa generálneho prokurátora napokon daná aj rozporom jej znenia so znením niektorých ustanovení zákona č. 153/2001 Z. z. Podľa generálneho prokurátora je napadnutá právna úprava nejednoznačná, nepredvídateľná a nedostatočne určitá, jasná a zrozumiteľná, pričom tieto jej nedostatky nie je možné odstrániť ústavne-konformným výkladom.

13. Rovnaké výhrady, aké generálny prokurátor uplatnil vo vzťahu k funkcii generálneho prokurátora, uplatnil aj vo vzťahu k funkcii špeciálneho prokurátora, a to pokiaľ ide o požadované vzdelanie a doterajšiu prax kandidáta na funkciu špeciálneho prokurátora, členstvo špeciálneho prokurátora v politickej strane alebo politickom hnutí, sľub zvoleného špeciálneho prokurátora, vznik oprávnenia vykonávať funkciu prokurátora po skončení výkonu funkcie špeciálneho prokurátora a rozhodnutie disciplinárnej komisie o jeho preložení na prokuratúru nižšieho stupňa alebo pozbavení funkcie prokurátora. Podľa generálneho prokurátora v prípade, ak za špeciálneho prokurátora bude zvolený kandidát, ktorý nie je prokurátorom, nevznikne mu služobný pomer prokurátora, pretože nikdy nebol vymenovaný do funkcie prokurátora bez časového obmedzenia (§ 8 zákona č. 154/2001 Z. z.) a funkcia prokurátora mu nevznikla ani podľa osobitného zákona, t. j. zákona č. 153/2001 Z. z., keďže tento zákon upravuje spôsob vymenovania do funkcie generálneho prokurátora a na voľbu špeciálneho prokurátora sa nevzťahuje. Všetky práva a povinnosti prokurátora ustanovené v zákone č. 154/2001 Z. z. sú pritom podľa generálneho prokurátora spojené s trvaním služobného pomeru. Napadnutá právna úprava je preto podľa generálneho prokurátora v rozpore s princípom rovnosti v právach podľa čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy v spojení so základným právom na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky podľa čl. 36 ústavy.
14. Generálny prokurátor namieta nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1 ústavy aj z dôvodu inkompatibility funkcie prokurátora s funkciou sudcu. Podľa generálneho prokurátora napadnutá právna úprava umožňuje prerušenie výkonu funkcie sudcu v prípade, ak sa sudca stane generálnym alebo špeciálnym prokurátorom. V takomto prípade však právna úprava ustanovená v § 11 ods. 1 písm. g) až j) zákona č. 154/2001 Z. z. bude takejto osobe brániť vo výkone funkcie generálneho prokurátora alebo špeciálneho prokurátora, a to pre nezlučiteľnosť výkonu funkcie prokurátora s funkciou sudcu všeobecného súdu. Na porušenie zásady inkompatibility v takomto prípade podľa generálneho prokurátora postačuje mať mandát sudcu, nemusí ísť o výkon funkcie sudcu. Nedôslednosť a zmätočnosť napadnutej právnej úpravy je podľa generálneho prokurátora daná aj v súvislosti so skočením výkonu funkcie generálneho prokurátora alebo špeciálneho prokurátora, keďže napadnutá právna úprava umožňuje, aby generálny prokurátor alebo špeciálny prokurátor, ktorí v čase vymenovania do funkcie neboli prokurátormi, zostali po uplynutí ich funkčného obdobia alebo zániku výkonu ich funkcie prokurátorom generálnej prokuratúry. V prípade, ak bude za generálneho prokurátora vymenovaný alebo za špeciálneho prokurátora zvolený sudca všeobecného súdu, po skončení výkonu funkcie generálneho prokurátora alebo špeciálneho prokurátora sa takáto osoba stane zo zákona prokurátorom generálnej prokuratúry a bez toho, aby došlo k prerušeniu výkonu jeho funkcie sudcu.
15. Generálny prokurátor napokon namieta nesúlad napadnutej právnej úpravy s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy so zreteľom na skutočnosť, že zákonný predpoklad na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora a na voľbu špeciálneho prokurátora nemôže byť súčasne dôvodom na obligatórne odvolanie z funkcie generálneho prokurátora a špeciálneho prokurátora. Podľa § 8 ods. 3 písm. c) zákona č. 153/2001 Z. z. dôvodom na odvolanie generálneho prokurátora je právoplatné odsúdenie za spáchanie trestného činu, a to aj trestného činu spáchaného z nebanlivosti. Podľa napadnutej právnej úpravy však právoplatné odsúdenie za spáchanie trestného činu z nebanlivosti nie je prekážkou na vymenovanie do funkcie generálneho prokurátora. Toto konštatovanie sa obdobne vzťahuje aj na voľbu špeciálneho prokurátora. Napadnutá právna úprava je tak podľa generálneho prokurátora účelová a popiera princípy materiálneho právneho štátu vyplývajúce z čl. 1 ods. 1 ústavy. Podľa generálneho prokurátora je v právnom štáte neprípustné, aby za generálneho prokurátora alebo špeciálneho prokurátora mohla byť vymenovaná/zvolená osoba právoplatne odsúdená na trest odňatia slobody, ktorého výkon bol podmienenečne odložený s probačným dohľadom počas skúšobnej doby, čo napadnutá právna úprava umožňuje.

16. Navrhovatelia preto uzavreli, že dotknuté zákonné ustanovenia sú v rozpore s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 31, čl. 36 a čl. 149 až 151 ústavy. Na základe uvedeného navrhli, aby ústavný sud rozhodol, že napadnutá právna úprava nie je v súlade s príslušnými referenčnými normami.

## II.

### Stanoviská účastníkov konania a ďalší priebeh konania

#### II.1. Stanovisko národnej rady:

17. Národná rada vo svojom stanovisku zo 17. marca 2021 uviedla, že národná rada pri prijímaní napadnutej právnej úpravy splnila zákonné požiadavky legislatívneho konania v zmysle zákona o rokovacom poriadku národnej rady. Podľa národnej rady *„povinnosť vlády vyjadriť sa k návrhu zákona nie je v zákone upravená...“*. Národná rada je toho názoru, že napadnutá právna úprava bola prijatá legislatívnym procesom, na ktorom sa zúčastnili všetky relevantné subjekty, t. j. vláda, orgány národnej rady, jej jednotliví poslanci a napokon aj plénum národnej rady, a že pri jej prijímaní *„boli dodržané všetky základné záruky riadneho legislatívneho procesu v právnom štáte... a boli dodržané všetky lehoty, ktoré tento predpis vyžaduje“*. Podľa národnej rady v prípade prijímania napadnutej právnej úpravy predmetom rozpravy vo výboroch, ako aj v pléne mali byť len pripomienky prezidentky Slovenskej republiky, ktorá napadnutú právnu úpravu vrátila s pripomienkami národnej rade na opätovné prerokovanie. Rozprava v pléne a vo výboroch národnej rady k napadnutej právnej úprave nebola nijako obmedzená a ani prípadné skrátenie lehôt neodôvodňuje namietané narušenie politickej súťaže. Namietané porušenia legislatívneho procesu v prípade, ak by k nim aj došlo, podľa národnej rady *„... nemajú takú intenzitu, že by vzhľadom na celý priebeh legislatívneho procesu, mohli byť z ústavného hľadiska považované za neprijateľné a neakceptovateľné“*. Navrhovateľmi namietané porušenie princípov právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 ústavy, nekonanie v medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon podľa čl. 2 ods. 2 ústavy, a porušenie ústavného princípu umožnenia a ochrany slobodnej súťaže politických síl v demokratickej spoločnosti podľa čl. 31 ústavy preto považuje za neopodstatnené.
18. K namietaným vecným (obsahovým) nedostatkom napadnutej právnej úpravy národná rada vo svojom stanovisku uviedla, že ústava *„... nestanovuje žiadne odborné, ani iné predpoklady pre výkon funkcie generálneho prokurátora“* a ani *„neurčuje funkčné obdobie generálneho prokurátora, kvalifikačné, ani nijaké iné podmienky, ktoré musí spĺňať kandidát na funkciu generálneho prokurátora“*. Úprava týchto otázok má podľa národnej rady silu zákona. Podľa národnej rady *„Možnosť kandidovať na funkciu a byť vymenovaný za generálneho prokurátora (špeciálneho prokurátora), za splnenia zákonných podmienok, pre „neprokurátora“, Ústava SR nijako nevylučuje.“* Zákonodarca má podľa národnej rady širokú mieru regulatívnej voľnosti pri úprave postavenia, činnosti a organizácie prokuratúry. Podľa národnej rady napadnutá právna úprava zrozumiteľne, jednoznačne a jasne definuje jednotlivé oblasti vzniku, výkonu a zániku funkcie generálneho prokurátora, resp. špeciálneho prokurátora, a preto nie je nepresná a v rozpore s právnym poriadkom, umožňuje adresátovi urobiť si predstavu o svojej právnej situácii, a tak regulovať svoje správanie, a preto neporušuje požiadavku predvídateľnosti právnej normy, právnej istoty, zákonnosti a princípov právneho štátu a neporušuje ani ústavou definované poslanie prokuratúry ako orgánu ochrany práv a zákonom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a štátu. Na podporu svojich tvrdení odkazuje na Správu o európskych štandardoch týkajúcich sa nezávislosti súdneho systému: „Prokuratúra“ prijatú Komisiou pre demokraciu prostredníctvom práva (ďalej len „Benátska komisia“), na jej 85. plenárnom zasadnutí 17. – 18. decembra 2010.
19. Podľa národnej rady *„prokuratúru nemožno chápať ako uzavretý a izolovaný systém orgánov, ktorý s inými orgánmi verejnej moci nespájajú žiadne väzby...“*. Napadnutá právna úprava podľa národnej rady umožňuje *„výkon verejnej kontroly nad činnosťou prokuratúry a adekvátnu mieru vplyvu jednotlivých zložiek štátnej moci vo vzťahu k prokuratúre...“*. Podľa národnej rady *„Zmena princípov organizácie a fungovania prokuratúry je v ústavnej kompetencii zákonodarcu...“*.